

DIVENDRES XXVI – I
Ministeris als GG Gabriel Soler i Anton Gordillo
Homilia del P. Abat Josep M. Soler
6 d'octubre de 2017
Lc 10, 13-16

Acabem d'escollar, germans i germanes estimats, com Jesús increpava tres pobles de religió jueva situats a vora nord del llac de Galilea. Eren Corazín, Bet-Saida i Cafarnaüm. Encara que a primera vista ho poguéu semblar, aquell *ai de tu*, no era una maledicció. Era una lamentació profètica. Jesús els increpava perquè la gent d'aquells pobles no havia acollit el seu missatge d'amor i de conversió ni havien fet cas dels signes extraordinaris que hi havia fet. En la increpació, les comparava a dues ciutats paganes de la costa mediterrània al nord de Galilea: Tir i Sidó. Els deia, que si tot el que havien sentit i vist els seus oients, que vivien en els tres pobles de la vora del llac, ho haguessin sentit i vist els habitants de les dues ciutats paganes, s'haurien penedit i haurien *canviat de vida*.

Amb aquesta increpació, Jesús els volia fer una crida apressant a acollir la seva paraula i a canviar de vida. És una increpació adreçada, també, a nosaltres, per tal que mirem com acollim la Paraula de Déu i com incideix en la nostra vida personal i en la nostra relació amb els altres. Preguntem-nos-ho avui. I procurem ser sempre dòcils i fidels a les crides que el Senyor ens fa.

Les paraules de Jesús acabaven amb una frase que mostrava la grandesa dels qui són enviats a proclamar el missatge de l'Evangeli. El Senyor els assimila a ell mateix, i per això els diu: *qui us escolta a vosaltres, m'escolta a mi, i qui no fa cas de vosaltres no fa cas del qui m'ha enviat*. És un honor i una gran responsabilitat pels qui tenim confiat aquest servei. Honor perquè ser-hi cridat suposa una gran confiança per part del Senyor i per part de l'Església i comporta la joia de ser portador d'un missatge d'alliberament, d'amor i de pau. I és una gran responsabilitat perquè demana de transmetre la Paraula amb fidelitat al voler de Déu, amb la major coherència de vida possible, i això a partir d'una pregària intensa que ens faci sintonitzar amb el voler de Déu i tenir els mateixos sentiments de Jesucrist (cf. Fil 2, 5). Només així es pot parlar d'una manera autoritzada en nom de Jesús.

En aquesta celebració dos monjos, els GG. Gabriel i Anton, rebran els ministeris de lector i d'acòlit amb vista a l'ordenació diaconal.

Estimats G. Gabriel i G. Anton: Com a lectors rebreu la missió de proclamar la paraula de Déu enmig del poble de Déu i sereu destinats al servei de la fe que arrela en la paraula revelada. La proclamareu en les reunions litúrgiques i en tasques de formació; de diverses maneres, anunciareu la bona nova de la salvació a tothom, per tal que tothom pugui conèixer la misericòrdia del Pare revelada per Jesucrist. Per poder-ho fer amb coherència, caldrà que acolliu cada dia aquesta paraula en el vostre cor i la mediteu, de manera que cada dia augmenti més en vosaltres un amor viu i suau envers la Sagrada Escripura i la vostra vida sigui transparència de Jesucrist.

Escollits, també, per al ministeri d'acòlits, participareu d'una manera peculiar en el servei de l'Església, que té el cim i la font de la seva vida en l'Eucaristia, i amb la qual el poble de Déu creix i s'edifica. Haureu d'ajudar els preveres i els diaques en les celebracions litúrgiques i sereu ministres extraordinaris per distribuir la comunió eucarística als fidels. Esforceu-vos, doncs, a viure amb profunditat el misteri de Crist i a conformar-hi la vostra vida; viviu d'una manera íntim i espiritual el que feu en les celebracions, ofereu-vos cada dia vosaltres mateixos com una ofrena espiritual que sigui agradable a Jesucrist. Participant d'un sol pa amb els vostres germans en la fe,

formeu amb ells un sol cos. Estimeu sincerament el Cos místic de Crist que és l'Església, el poble de Déu, especialment els pobres, els dèbils i els malalts. Que sigui sempre la vostra guia el manament que el Senyor va donar als Apòstols en el darrer sopar: *estimeu-vos els uns als altres, tal com jo us he estimat.*

Estimats germans i germanes: preguem per aquests germans nostres que, a través de la comunitat, l'Església ha escollit per al ministeri de lector i d'acòlit. I alhora sentim-nos tots urgits a una major fidelitat a la Paraula de Déu, avui que el Senyor ens cridava a no fer com aquelles ciutats que no van acollir la seva paraula ni es van deixar impactar per les seves obres d'amor i d'alliberament. I, en el concret de cada dia, fem realitat el manament de l'amor envers tothom, sigui quina sigui la seva identitat. Tal com va escriure Fr. Roger a la Regla de Taizé: "estima el teu proïsme, sigui quina sigui la seva visió religiosa o ideològica".